

Namn: _____

Klass: _____

Blad nr _____

Inlämning / Kl. _____

Ämne: _____

Skrivn. nr: _____

Poäng: _____

Betyg: _____

Lärare: _____

År: / 19. _____

Mina Skolår! 

Är detta min första skoldag?

frågade jag min storebror med
nervös röst. Ja, svarade han.

Släng i dig nåt att äta så följer
jag dig. Jag minns att jag åt
flingor med mjölk som jag fortfarande
äter innan jag går till skolan.

När vi var vid lekplatsen så kunde
jag se den. Stora gula hus som
för mig såg ut som höghus. När jag
väl var inne i min korridor som
mitt första klassrum låg vid stod en
inte alltför gammal dam utanför

klassrumsdörren." Du måste vara
den första" sa hon med varm och
trevlig röst. "sätt dig längst fram så
ser jag dig bra". Efter mig så kom
det ett par killar som jag inte tänkte
så mycket på för jag höll på att
studera mitt nya klassrum. Och då,
som en blixtn från en klarblå himmel,
kom hon in, inte för att jag tänkt
på något sånt innan men hon var riktigt
snugg. "Då tar vi och samlar allihop"
hördde jag läraren säga och jag vände
mig om och släppte mina tankar på

hennes blixtsnabbt.

"Jag heter Lisa och jag ser fram emot en underbar tid tillsammans"

Det var något i den nya lärarens röst som gjorde att jag ja kände mig trygg.

Året flöt på utan några större

problem och tjejen blev bara sötare

och sötare för var dag som gick.

Skolar slutningen i ettan att vi skulle

byta klassrum, från det gamla

femtiotalshuset till "nybygget" med

nya fräscha lokaler. Det nya klass-

rummet hade till och med en soffa

Visserligen en väldigt hård sådan men
det var i alla fall en söffa. Det var
i det här klassrummet som jag lärde
mig hela alfabetet riktigt. Nästan
alla andra hade lärt sig det i ettan
men eftersom det nya klassrummet hade
alfabetet upprädat på väggen så kunde jag
lära mig det då. Tjejens namn hade jag
fått reda på och med hjälp av Husetlistan
så visste jag nu också var hon bodde,
Tullgatan 14. Nu var vi stora nog
att lämna träan och flytta upp till
övre våningen som hade utsikt över gatan
som gick förbi utanför. Det var i den
här våningen som vi fick tillgång till
datorer i skolan och vi fick i uppgift att
kunna följa gångrutorna med hjälp av
datorn som inte gick att läsa.

Jag lärde mig alltihop sist av alla
kommer jag ihåg, men jag kunde dom i alla
fall resten av dagen.

Trean var det sista året som vi
hade vår underbara fröken, Lisa.
Alla var rädda för att vi skulle få en
sträng lärare i fyran men som tur
var så fick vi en "fårsting" som var
jättesnäll vid namnet Karin. Karin hade
tre barn men det skulle senare komma
ett till. Likaså hon var jättebra men
jag saknade förtärande Lisa.

Engelska hade tillkommit på schemat så
alla gick omkring och uttalade ~~engelstka~~ engelska
fraser hela första veckan. Enda problemet
med tre barn är att dom turas om
att vara sjuka så vi hade inte vår

Karin så mycket utan den elaka

Katrin Henell. Vi hade inga bildlektioner för att hon tyckte att det var tråkigt.

Erica som tjejen hade kom visst från något land kallat Frista.

Det var i femman som vi hade två

lärare, Karin och Morgan. Morgan var

från Anatolien och vi tyckte väl sådär

om honom för på svenska lektionerna så

kunde vi nästa mer än honom, och så

luktade han gammal köttbulle också.

Morgan skulle ha oss andra halvan av

femman för Karin hade fått sitt förälsade

barn och slutade då. Hon pratade med mig

Erica alltså, och det var pinsamt för

jag hade spanat på henne i alla dessa

år. Vi vet inte varför men Morgan slutade

efter ett förvirrat halvår med vilden SA
oc då fick vi ännu en ny lärare som
hette Eva-Lena.

Vi började sexan och Eva-Lena införde
bildlektionerna igen så hon blev
snabb omtyckt. Det var då vi kom på
att man kunde använda datorerna till
nått riktigt än till att bara skriva på.

Vi tog med oss så kallade diskettspel
till skolan som var så små att datorerna
kunde klara av dem. Detta fick vissa
följder när "data nisse" kom på oss.

Han sa "Allt ni sexor inte visste bättre".

Dagen därpå så hade vi av någon
konstig anledning ingen dator kvar
i klassrummet längre. Hur gick det
med Erica då? Jo henne var jag ihop

med i två månader eller nästan sedan
tröttnade jag på henne och gav upp
sex års spaning.

och med skolor avslutningen så skulle
vi byta skola till den där hemskan
som man hade hört så mycket om.

Inger, Solveig och Bo - hette våra
nya lärare, Solveig och Inger var lite
mer avslappnade än Bo i början, så
för honom var man lite rädd för.

Sjuan var full av spring fram och
tillbaka till kiosk och betyg var
ju så långt bort ända, det gjorde att
man kände sig gör fri. Det var i citat
som man tänkte: Betyg kanske kan vara
bra att ha ända, så jag började arbeta
lite hårdare och fick soppas bra betyg

att mamma blev glad och då var
det ju bara att fortsätta.

Nan har jag upplevt som som väldigt
ansträngande för under proven så har
man bara tänkt på betyg, betyg och
betyg. Bo har mjuknast av lite och
han är ju väldigt trevlig, om man sticker
sig förstås, det är Inger och Solveig med.
Nu sitter jag här och skriver och hoppas
på bra betyg, men du! Det ska nog
gå bra ändå. ☺

—